

STORCZYKI

ŚRODA-14.04.2021r

TEMAT DNIA-KTO NIE ŚPI W NOCY?

Cele szczegółowe:

- rozpoznaje i nazywa zwierzęta leśne
- potrafi rozróżnić zwierzęta na te, które prowadzą dzienny i nocny tryb życia oraz te, które polują zarówno w dzień jak i w nocy
- odczytuje wyrazy i dzieli je na sylaby
- z uwagą słucha czytanego tekstu
- odpowiada na pytania pełnymi zdaniami
- ćwiczy aparat artykulacyjny
- rozwija ekspresję ruchową
- estetycznie wykonuje pracę plastyczną zachowując porządek wokół siebie

1. Zwierzęta, które lubią noc” - rozmowa na podstawie ilustracji.

Rodzik wyjaśnia dziecku: Niektóre zwierzęta lubią kiedy jest ciemno i chłodno, a tak jest właśnie nocą. W dzień śpią a w nocy budzą się np. by polować, szukać pożywienia. Nie są wtedy zbyt widoczne i mogą uniknąć wielu niebezpieczeństw. Takie zwierzęta mają dobry słuch, węch oraz oczy, które dobrze widzą w ciemności.

Następnie rodzic pokazuje dziecku poniższe ilustracje i zachęca je do nazywania zwierząt oraz opisywania ich wyglądu. Rodzik zaś dopowiada ciekawostki na temat zwierząt (można skorzystać z informacji zamieszczonych pod ilustracjami).

Lis jest bardzo zwinny i szybki, ma gęste futro. Żyje w lesie, jak i na polu. Żywi się głównie gryzoniami, poluje na nie w nocy. Podczas dnia zazwyczaj odpoczywa lub śpi w swojej norze. W poszukiwaniu jedzenia często podkrađa się do kurnika i wykrađa kury lub gęsi.

SOWA

Sowa jest symbolem wiedzy. To ptak, który poluje przeważnie w nocy. Ma duże oczy, ostry dziób i potężne pazury. Mieszka w lesie. Poluje na myszy, norki czy szczury. W dzień przeważnie śpi w dziuplach drzew. Jest bardzo szybka i zwinna. Nie wydaje dźwięków podczas lotu.

BORSUK

Borsuk to średniej wielkości zwierzę, którego ulubioną porą dnia jest noc. Na głowie ma białe czarne pasy. Jego łapy zakończone są długimi pazurami. Borsuk ma małe oczy i uszy, posiada ogon. Mieszka w lesie. W dzień przesiaduje w norze, która ma wiele korytarzy i utrzymana jest w czystości. Porusza się powoli, jest wszystkożerny. Chętnie zjada chrząszcze, dżdżownice, jagody, ślimaki czy myszy. Zimą zapada w sen.

JEŻ

Jeż jest małym zwierzątkiem, którego ciało pokrywają kolce. Można go zobaczyć o zmierzchu i nocą. Wtedy wychodzi w poszukiwaniu pożywienia. Zjada głównie owady, ślimaki, grzyby. W dzień śpi ukryty pod liśćmi. Zamieszkuje lasy, parki, ogrody i pola. Ma dobry słuch i węch. W razie niebezpieczeństwa nie ucieka ale zwija się w kolczastą kulkę. Zimą zapada w sen.

Kot to zwierzę domowe. Ma zaokrągloną głowę, spiczaste uszy i długie wąsy. Jego łapy zakończone są pazurami, posiada też ogon. Jest drapieżnikiem, który ma duże oczy, dzięki którym świetnie widzi w ciemności. Koty lubią najczęściej długo spać w ciągu dnia. Mają też bardzo dobry słuch i węch. Są dobrymi łowcami, o czym może się przekonać każda myszka.

Nietoperz to niewielkie zwierzę nocne. Ma skrzydła, które umożliwiają mu latanie. Posiada małe oczy, dość duże uszy. Ma dobry słuch. Większość gatunków nietoperzy żywi się owadami. Zimą kiedy nie latają owady, nietoperze nie mają możliwości zdobycia pożywienia. Zapadają wówczas w stan głębokiego uśpienia zwanego hibernacją. Zimowymi schronieniami nietoperzy są najczęściej różnego rodzaju podziemia np. jaskinie, piwnice.

A czy wiesz jak nazywa się nocny motyl?

2. Zabawa „Sowa, ćma i tygrys”

Przygotujemy wspólnie z dzieckiem obrazki przedstawiające: sowę, ćmę i tygrysa (można je narysować lub jeśli ktoś ma taką możliwość to wydrukować gotowe grafiki) oraz podpisy do tych obrazków: sowa, ćma, tygrys. Dzieci układają podpisy pod obrazkami, odczytują wyrazy, dzielą je na sylaby (so-wa), głoski (s-o-w-a) – pięciolatkom pomagamy przy głoskowaniu, wskazując pierwsze i ostatnie głoski w tych wyrazach. Następnie wymyślają zdania z tymi wyrazami. Wymyślone przez dzieci zdania możecie zapisać i wysłać do nas na maila. Ciekawe, komu uda się ułożyć najwięcej zdań?

3. Słuchanie opowiadanie Urszuli Piotrowskiej pt. „Kto nie śpi w nocy?”

Kto nie śpi w nocy?

Trampolek dowiedział się, że są takie zwierzęta, które lubią noc. I koniecznie chciał któreś z nich spotkać.

– Dzisiaj nie pójdę spać! – postanowił.

Przygotował kanapki, termos z ciepłą herbatą, kocyk oraz latarkę i poszedł do przedszkolnego ogródka.

Usiadł na ławce pod drzewem, otulił się kocem i czekał.

Najpierw podziwiał księżyc, który wyglądał jak pyszny rogalik, potem obserwował gwiazdy, a one migotały i migotały.

– O! – zawołał. – Znalazłem Wielki Wóz na niebie.

– Hu, hu, któż to w nocy hałasuje, hu, hu? – odezwał się jakiś pohukujący głos.

Trampolinka tak wystraszyło to pohukiwanie, że aż podskoczył i schował się pod ławkę.

– Przepraszam, hej hop, a kto pyta?

I wtedy na ziemię sfrunął duży ptak. Trampolek zobaczył wpatrzone w siebie wielkie oczy, okrągłą, ruchliwą głowę i domyślił się, że stanęła przed nim sowa.

– Czy nie powinieneś teraz spać, Trampolinku, hu, hu? – zapytała, pomagając mu wyjść spod ławki. –

Słyszałam cię daleko, daleko stąd.

– Naprawdę? – zdziwił się Trampolek.

– Naprawdę. Mam bardzo dobry słuch. Słyszę nawet najmniejszy szmer.

– A ja w ogóle nie słyszałem, jak pani przyleciała.

Sowa rozejrzała się uważnie dookoła, żeby sprawdzić, czy nikogo obcego nie ma w pobliżu, i powiedziała:

– Zdradzę ci pewien sekret. Moje pióra są otoczone puchem i dzięki niemu nie słychać, jak frunę, hu, hu.

– Też chciałbym poruszać się tak cichutko – westchnął Trampolek.

Zrobił ostrożnie kilka kroków, a tu zaskrzypiała podeszwa w buciku, a tu zaszeleściło ubranie, a tu potracił kamyk.

Zrobiło mu się z tego powodu bardzo smutno.

– Nie martw się, Trampolinku – pocieszała go sowa. – Latam bezszelestnie, ale nie potrafię skakać na trampolinie, tak jak ty, hu, hu. I odleciała, a Trampolek znowu został sam. Zjadł wszystkie kanapki i wypił herbatę. Trochę mu się nudziło, więc włączył latarkę i kierował światło raz na drzewo, raz na trampolinę, raz na huśtawki. I gdy tak bawił się latarką, przyleciały ćmy.

– Jejku, jejku! – wołały – Jakie zaczarowane światełko!

Przysiadły na latarce, rozłożyły skrzydełka na boki i plotkowały jak nakręcone. A jedna poaskotała Trampolinka skrzydełkiem w policzek i wyszeptwała do ucha:

Opowiem ci tylko tyle:

ćmy są to nocne motyle,

do światła pędzą jak strzały,

więc zgaś latarkę, mój mały.

Nagle latarka sama zaczęła gasnąć i ćmy odleciały, a księżyc pokazywał im drogę.

– Och, nie mam już światła. Teraz trudno będzie wrócić do sali.

– Nic się nie martw, łaaa – usłyszał nagle swojego przyjaciela, pluszowego Tygrysa. – Przyszedłem po ciebie, bo też dobrze widzę w nocy.

– Hej hop, Tygrysku – zdumiał się Trampolek. – Nie słyszałem, jak nadchodzisz.

– Bo potrafię skradać się bez szelestu, łaaa – zaryczał z dumą Tygrysek.

– Ale głos masz bardzo, bardzo donośny – pokiwał głową Trampolek.

I poszli do przedszkola. W sali było cichutko, tylko Zajacek pochrapywał. Ciekawe, czy sowa to słyszała?

Po przeczytaniu opowiadania, możemy zadać dzieciom następujące pytania:

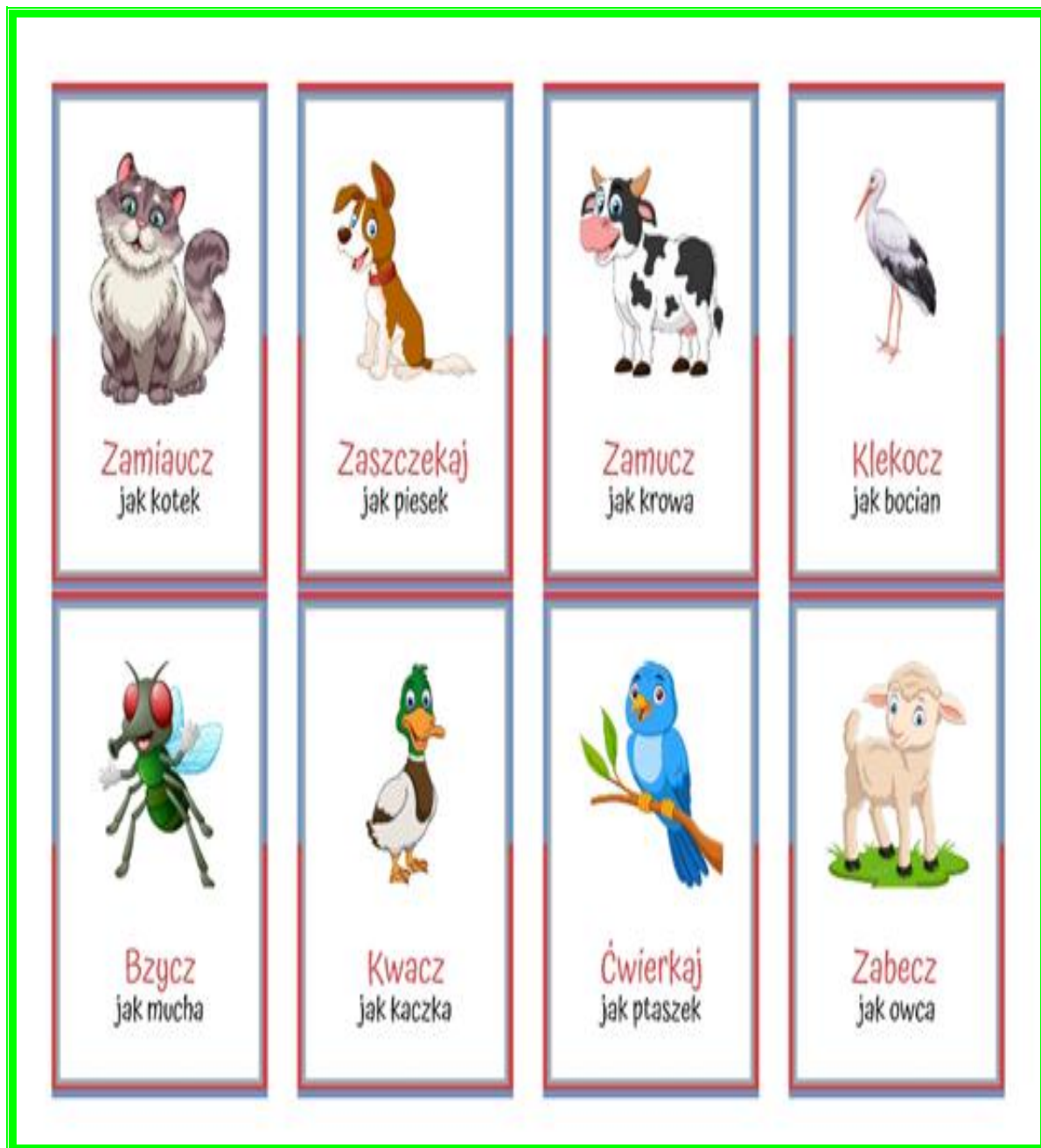
Kto jest bohaterem tego opowiadania?

Dlaczego Trampolek wyszedł nocą do przedszkolnego ogródka?

Co zobaczył Trampolek na niebie?

Jakie zwierzęta spotkał Trampolek?
Dlaczego Trampolek nie słyszał nadlatującej sowy?
Czego dowiedziałeś/dowiedziałaś się o ćmach?
Czy znasz jeszcze jakieś zwierzęta, które są aktywne w nocy?
Uwaga! Zwracamy uwagę, by dzieci wypowiadały się całymi zdaniami!

4. Ćwiczenia artykulacyjne-naśladowe zwierzęta i ich odgłosy

5. „Taniec kurcząt w skorupkach”

Chciałybyśmy zaproponować naszym przedszkolakom spotkanie z muzyką klasyczną, a dokładnie – z utworem pt. „Taniec kurcząt w skorupkach” Musorgskiego (jest on dostępny na youtube). Po wysłuchaniu nagrania poproście dzieci, by spróbowały wypowiedzieć się na jego temat (czy jest wesoły, smutny, szybki, wolny, o czym myślały, gdy go słuchały, itp.). Następnie włączcie nagranie jeszcze raz, a dzieci niech naśladowują poruszające się kurczęta. Co jakiś czas zatrzymujcie nagranie – dzieci wtedy zastygają w bezruchu.

Praca plastyczna – „Czarodziejski obrazek”.

Na czarnej kartce papieru świecą zrób tajemniczy, nocny obrazek. Jeśli nie masz ciemnej kartki najpierw namaluj świecę, a później pomaluj ją ciemną farbą. Chętnie zobaczymy Wasze pomysły w postaci zdjęć. Nadsyłajcie kochani rodzice zdjęcia pracy Waszych dzieci.

Pozdrawiamy i życzymy miłej zabawy
Edyta Milczarska i Justyna Bajko